

Cuprins

<i>Prefață</i>	9
1. Elixirul de viață lungă al alchimiștilor	23
2. Observarea naturii. Astrologia	45
3. Materia primă a alchimiștilor și însușirea ei	75
4. Tratarea materiei prime	103
5. Raporturile dintre preparatul nostru spagiric și învățăturile tradiției	139
6. Comorile hermetice ale alchimiștilor	173
7. Verificări experimentale și clinice	187
8. Alte tincturi metalice de gradul întâi	203
9. Introducere în preparatele de gradul al doilea	215

1. Elixirul de viață lungă al alchimiștilor

Acest capitol prezintă cum după 20 de ani de cercetări, în plin secol XX, un alchimist a reușit să reconstituie Elixirul de aur de gradul întâi, deschizând astfel calea pentru medicina anti-atomică de mâine.

Principalele preocupări ale Magilor din vechime constau în decelarea și captarea forțelor universale din jurul nostru. Ei urmăreau îndeosebi prepararea *Remediului universal*, care să mențină corpul într-o stare bună de sănătate și să-i prelungească existența, permițând astfel elitelor să își ducă la bun sfârșit sarcinile și misiunea, grație experienței astfel obținute.

Se crede că, încă din Antichitatea cea mai îndepărtată, inițiații – care dispuneau de o cunoaștere parțial dispărută – aveau acces la secretul unei tinereți aproape fără sfârșit.

Legenda evocă adeseori *Elixirul de viață lungă*, destinat luptei împotriva bătrâneții și a degenerării fizice. Mai aproape de timpurile noastre, se spune că *Aurul potabil* al Alchimiștilor posedă minunate virtuți vindecătoare care puteau vindeca bolile cele mai grele și puteau regenera organismul, prelungind astfel viața celui care îl deținea.

Chiar dacă în zilele noastre nu mai avem parte de asemenea licori miraculoase, civilizația modernă ne oferă anumite compensații: tehnicile medicale și chirurgicale actuale, necunoscute altădată, pot combate bolile cu o eficacitate sporită. Pe de altă parte, viața modernă, cu ritmul ei trepidant, poluarea atmosferei și a apei, nenumăratele radiații care ne înconjoară, au condus la apariția unor noi boli, în fața cărora ne dovedim adeseori neputincioși. Așa se explică de ce numeroși cercetători consideră necesar să fie puse bazele unei noi medicine, care să se inspire din concepțiile celor din vechime. Aceasta este chiar calea pe care am ales-o noi, căreia îi consacram de altfel această lucrare.

PRIMELE OBSERVAȚII. PRIMELE ANALOGII ESENȚIALE

Pentru a înțelege mai bine importanța subiectului nostru, este necesar să observăm cu multă atenție Natura și să ne îndreptăm atenția asupra aspectelor cele mai subtile ale fenomenelor, atunci când acestea par să se supună unor legi necunoscute nouă, aflate adeseori în contradicție cu legile fizice care ne sunt familiare. Într-adevăr, noi suntem înconjurați de tot felul de forțe invizibile, universale, eterice sau fluidice, care participă la derularea vieții plantelor și animalelor, fiind guvernate de legi contrare legii gravitației, spre exemplu. Dacă privim plantele, florile, lianele care își îndreaptă tijele lor flexibile, pline de sevă, către cer, dacă privim trandafirii din grădina noastră, ai căror muguri se îndreaptă și cresc înainte

de a se deschide, fără ca această creștere în greutate să pară a deranja tija fragilă care îi suportă, putem trage concluzia că pentru aceste plante, legea gravitației nu contează prea mult. Totul se petrece ca și cum seva le-ar umple tijele sub presiunea unei pompe invizibile, plasată undeva la nivelul rădăcinii, menținând astfel ansamblul în forma sa obișnuită. Dacă smulgem acești trandafiri pentru a-i transplanta în altă parte, vom constata cu uimire că în pofida tuturor precauțiilor noastre, în timpul scurtului sejur al plantei în afara solului, efectul de compresiune de care vorbeam anterior încetează cu desăvârșire; tijele se îndoaie sub greutatea florilor, pentru a nu-și reveni decât câteva zile mai târziu. Vom remarca, de asemenea, că această redresare nu se produce într-o manieră progresivă, fiind mai accentuată la răsăritul soarelui, în timp ce tijele au tendința să se îndoaie mai mult în cursul zilei. Vom realiza astfel că forțele vii, invizibile, care acționează în sens invers forței gravitației, se manifestă mai puternic dimineața decât seara.

Magii din vechime și-au fondat o mare parte din cunoașterea lor pe o serie de observații de acest fel, căci forțele invizibile a căror acțiune am descris-o pentru cazul trandafirilor acționează deopotrivă asupra tuturor plantelor, efectele lor fiind mai puternice primăvara și la răsăritul soarelui. Aceste forțe acționează în egală măsură și asupra oamenilor. Într-adevăr, dacă privim un copil care aleargă, se zbenguie, sare, putem constata că el nu pare să-și simtă greutatea corpului, a capului sau a picioarelor, la fel ca și tija

care nu resimte greutatea florii. Dimpotrivă, un bătrân merge lent și greoi, cu capul între umeri, ca și cum, cu vârsta, greutatea sa fizică ar învinge forțele vii ale tinereții. Dacă am descoperi așadar un instrument prin care să captăm aceste forțe vii, ori să le condensăm într-un preparat complicat pentru a le administra apoi omului, acesta și-ar putea regenera organismul, prelungindu-și astfel existența până la o vârstă foarte înaintată. Aceasta este ideea care le-a trecut prin minte vechilor Magi în demersul lor de a căuta Remediul universal sau Elixirul de viață lungă.

Există însă și un alt fenomen, mult mai curios decât cel precedent și extraordinar de interesant. El poate fi observat primăvara, la începutul zilei, atunci când cerul este senin, de pildă într-un lan de grâu: este vorba despre fenomenul *perlei de rouă*. Încă înainte de răsăritul soarelui, când temperatura este destul de coborâtă încă, putem constata cum umiditatea din sol iese și urcă de-a lungul tijelor plantelor, dând naștere, la extremitățile acestora, unor minunate picături de rouă, care se evaporă apoi la răsăritul soarelui, formând o păclă de ceață. Nici de această dată forța gravitației nu pare să acționeze, căci această rouă se mișcă în sens invers picăturilor de ploaie, care cad la pământ după ce s-au condensat. Așadar, putem trage concluzia că rouă, la fel ca și seva plantelor, posedă proprietăți particulare. Așa se explică de ce spagiriștii din vechime o utilizau în preparatele lor pentru a capta forțele universale, a căror existență am demonstrat-o prin observațiile precedente.

Vom reveni asupra acestor subiecte de-a lungul acestei lucrări, dar considerăm important să indicăm încă de la bun început rațiunile pentru care Tradiția a acordat o asemenea importanță preparatelor pe care le vom descrie în continuare.

**DIMINEAȚA MAGICIENILOR ÎNCEPE ODATĂ CU AURORA.
O ZI DE PRIMĂVARĂ.**

Încă de la primele observații de acest tip, anticii și-au propus să descopere o modalitate eficientă de captare a forțelor vii ale tinerelor plante de primăvară, umflate cu sevă. În continuare, ei au căutat o modalitate de a realiza un preparat spagiric care să poată condensa aceste forțe, astfel încât ele să fie asimilabile de către organismul uman. Racordat astfel la sursele necesare menținerii echilibrului său, acesta putea apoi să combată singur și eficient instalarea degenerării sale.

Așa a apărut ideea căutării *Materiei prime* capabilă să rețină aceste forțe vii. În același timp, trebuia găsită o metodă prin care să se poată intra în posesia plantelor în momentul aurorii, pentru a asigura astfel cea mai bună conservare posibilă a elementelor cele mai subtile. Pentru acest scop, plantele au fost închise în interiorul unui recipient umplut cu roua proaspătă, culeasă de asemenea în zorii zilei. Numeroase lucrări din Antichitate descriu ansamblul acestor operații; personal, le-am descris într-o lucrare anterioară, pe care am scris-o în anul 1948¹.

¹ Armand Barbault: *Elixirul de viață lungă*, Ed. Niclaus Paris.

În schimb, atunci când vine vorba de *Materia primă*, a cărei unicitate o recunosc cu toții, Alchimiștii rămân muți cu desăvârșire. Aceasta este cea care condensează în sânul ei forțele vii captate, reținându-le laolaltă de-a lungul unui proces lent și progresiv de transformare, care conduce la metamorfoza sa. Substanța devine astfel *Plămada principală*, care are principala proprietate de a deschide metalele, separând acea parte din ele care este cea mai subtilă și cea mai bogată în reziduuri fizice și materiale. Această parte subtilă a metalelor este folosită apoi la prepararea remediilor spagirice. La fel ca și mulți alții înaintea mea, m-am gândit și eu multă vreme că s-ar putea prepara, pornind de la plante, de la seva lor și de la rouă, un elixir stabil și eficient. Am crezut, de asemenea, că acest lucru poate fi realizat și pe plan mineral. Nu mi-a trecut însă nici o clipă prin minte că era necesar să combin planul mineral cu cel vegetal, că *Materia primă* era un ansamblu alcătuit din toate aceste elemente vii capabile de evoluție, de o transformare progresivă, în funcție de tratamentele la care le supune Adeptul. După ce am umplut numeroase recipiente ermetice închise cu plante proaspete, scăldate în rouă, inspirația și ghizii mei interiori m-au condus către ideea unei materii noi, care să servească drept suport acestui ansamblu, pentru a deveni astfel ceea ce Anticii numeau *Turba Filosofilor*. Alegerea acestei materii, prepararea ei, intrarea în posesiunea ei, pe scurt, toate caracteristicile sale, vor face obiectul unui capitol separat. Deocamdată, vom indica doar că ea a fost